

Leespreek bij Biddag voor gewas en arbeid 2023

Tekst: Johannes 4: 1-30 – 'Levend water' door ds. Kingstar Chipata, Zimbabwe

Geliefde broers en zussen, gemeente van Jezus Christus,

Water is kleurloos en smaakloos. Mensen zeggen soms dat "**water leven is**" vanwege de noodzaak ervan op alles wat leeft, want zonder water is leven niet mogelijk.

Als Jezus bij de waterput in gesprek raakt met een Samaritaanse vrouw, vraagt hij haar eerst naar fysiek water. Pas daarna praat Hij over geestelijk water dat eeuwig leven geeft. Uiteindelijk leidt deze ontmoeting tot bekering van veel mensen in die stad.

Als je **Johannes 4: 1 – 30** leest dan valt het op dat de Joden er alles aan deden om maar niet door Samaria te hoeven reizen. Jezus hield zich niet aan zulke culturele beperkingen. De weg langs Samaria was kort, en dat was voor hem de reden om deze route te nemen.

In vers 9 lees je dat Joden niet wilden omgaan met Samaritanen.

Maar in vers 10 wilde Jezus niet spreken over de verschillen tussen Joden en Samaritanen. Hij wilde de vrouw vertellen over de gave van God, dat wil zeggen: de gave van nieuw leven die Hij haar kon geven. Jezus noemt dit **levend water**.

Wij kunnen onder de gave van God ook Christus zelf verstaan. De Heilige Geest is een bron van water die nooit opdroogt.

Als de vrouw had geweten wie Jezus was, zou ze Hem om dit levende water hebben gevraagd. Alleen Jezus kan de gave van levend water geven (v 13 & 14).

Net als veel anderen (Joh. 2:20 & 3:4) begreep de vrouw de geestelijke betekenis van Jezus niet. Ze dacht dat Hij het over gewoon drinkwater had.

(v 16) Jezus kende de diepe geestelijke nood van de vrouw. Hij wist dat zij in zonde leefde met een man die niet haar wettige echtgenoot was. Omdat zij niets begreep van Zijn geestelijk water, veranderde Jezus van onderwerp en confronteerde haar met haar zonde. Hij zei: "**Ga uw man eens roepen.**" Door dit te zeggen wilde Jezus de vrouw bewust maken van haar zonde.

(v 17&18) De vrouw wilde niet praten over haar man of haar vorige echtgenoten. Ze probeerde te liegen: "Ik heb geen man." Maar ook al probeerde ze Jezus te misleiden, Hij wist alles van haar. Wij kunnen God niet bedriegen.

(v 19) De vrouw was verbaasd over Jezus' kennis van haar vorig leven. Ze besepte meteen dat Hij een profeet was.

(v 20) Maar opnieuw probeerde de vrouw van onderwerp te veranderen. Ze wist dat de Joden geloofden dat God in Jeruzalem moest worden aanbeden, terwijl de Samaritanen God aanbaden op de berg waar Abraham en Jakob dat ook deden (Gen. 12:7 & Gen. 33:20). Aangezien Jezus een profeet was, verwachtte de vrouw dat Hij haar zou vertellen wie er gelijk had; de Samaritanen of de Joden.

(v 21) Jezus vertelde de vrouw dat de tijd zou aanbreken dat de mensen noch in Jeruzalem noch op de berg God zouden aanbidden.

(v 23) God kan overal worden aanbeden omdat Hij Geest is. God kan alleen aanbeden worden, vervuld van Geest en waarheid.

(v 25) De vrouw kon de geestelijke dingen die Jezus haar vertelde niet begrijpen. Ze zei tegen Jezus dat wanneer de Messias komt Hij alles zou uitleggen. Jezus onthulde niet vaak aan Joden dat Hij de Messias was, maar dit gesprek leidde ertoe dat Jezus Zichzelf openbaarde dat Hij het was. Hij kon Zijn identiteit voor de Samaritanen niet verbergen zoals Hij dat bij de Joden wel deed.

(v 28 - 30) De vrouw begon nu te geloven dat Jezus de Messias was. Zijn kennis van haar eigen leven verbaasde haar. Ook al had Jezus alleen gesproken over haar vijf echtgenoten, ze wist dat alles wat zij ooit had gedaan bij Hem bekend was.

De vrouw kon deze dingen niet langer voor zich houden. Ze ging naar de mensen van haar stad om het goede nieuws te vertellen. Christus had zich aan haar bekend gemaakt en daarom verliet zij haar waterkruik. Daarbij is het belangrijk om op te merken dat het verlaten van je waterkruik een teken is van verandering van prioriteiten. Een verandering die vooral gaat om te voldoen aan lichamelijke behoeften.

Er zijn veel dingen die we van deze tekst kunnen leren, maar laten we voor vandaag het volgende overwegen:

1. Het Evangelie is voor iedereen, ongeacht ras, sociale positie of vroegere zonden

Deze vrouw was een Samaritaanse, een lid van het gehate gemengde ras. Zij stond erom bekend in zonde te leven en was op dat moment aanwezig op een publieke plek, namelijk bij de waterput. Geen fatsoenlijke Joodse man zou onder zulke omstandigheden met haar praten, maar Jezus deed dat wel. Hij gebruikte de gelegenheid die zich voordeed om de vrouw te onderwijzen over haar geestelijke nood. Daar had zij zelf nooit aan gedacht had.

En wat kunnen wij hiervan leren? Wij moeten bereid zijn het Goede Nieuws over Gods liefde in Jezus Christus op elk moment en op elke plaats te delen. Jezus overbrugde alle barrières om het Evangelie te delen en redding te brengen aan de Samaritanen. Wij, die Hem volgen, mogen hetzelfde doen. Wij moeten elke beschikbare gelegenheid aangrijpen tot eer van God.

2. Veel geestelijke functies lopen parallel met lichamelijke functies

Zoals ons lichaam honger en dorst heeft, zo heeft onze ziel dat ook. Maar onze ziel heeft geestelijk voedsel en water nodig. De vrouw verwarde de twee soorten water; water uit de put van Jacob en het levende water dat Jezus haar zou geven. Misschien kwam dat omdat niemand ooit eerder met haar had gesproken over haar geestelijke honger en dorst. Het levende Woord (Jezus Christus) en het geschreven Woord (de Bijbel), kunnen onze geestelijke honger en dorst stillen. Wanneer wij de gelegenheid krijgen om mensen in hun fysieke behoeften te voorzien, kunnen wij dat ook gebruiken om hun het evangelie te brengen. Mensen schoon water geven voor lichamelijk gebruik zou onvolledig zijn als we hen niet voorzien van het evangelie dat hun leven verandert.

In dit verband heeft de synode van CCAP Harare uitgesproken dat, als we hulp krijgen bij het boren van boorputten om gemeenschappen van schoon water te voorzien, wij een verplichting hebben om het evangelie te delen met iedereen die het water komt halen. Volledige tevredenheid zal alleen gerealiseerd worden als voorzien wordt in zowel fysieke als geestelijke behoeften.

3. Geduld is belangrijk wanneer wij het evangelie met mensen delen

De vrouw begreep niet meteen waar Jezus het over had. Het kost tijd om de dingen te aanvaarden die de grondslagen van iemands leven verandert. Jezus gaf de vrouw de tijd om vragen te stellen en stukjes samen te voegen, zodat ze het kon begrijpen. De Samaritanen wisten niet wat zij aanbaden; zij hadden geen volledige kennis van God omdat zij het grootste deel van het Oude Testament verwierpen. Wat wij moeten weten is dat het delen van het evangelie niet altijd onmiddellijk resultaat oplevert. Als je mensen vraagt om Jezus hun leven te laten veranderen, geef ze dan de tijd om de zaak af te wegen. Wij brengen het evangelie, en de Heilige Geest werkt op Zijn eigen tijd om de persoon te overtuigen.

4. Als we getuigen moeten we in staat zijn het gesprek terug te leiden naar Christus.

Toen de vrouw ontdekte dat Jezus alles wist over haar privéleven, veranderde ze snel van onderwerp. Vaak worden mensen ongemakkelijk als het gesprek te dicht bij hun persoonlijke zonde komt. Ze proberen snel over iets anders te praten. Jezus' aanwezigheid legt de zonde bloot, zodat de persoon zich kan bekeren. Hij of zij kan vergeven krijgen en het geschenk van nieuw leven ontvangen. Om niet over haar zonden te hoeven praten bracht de vrouw een theologische kwestie ter sprake over de juiste plaats van aanbidding. Haar vraag was bedoeld om Jezus af te houden van haar diepste nood. Jezus bleef het gesprek naar een belangrijker punt leiden totdat de vrouw zich bewust werd van haar zondig gedrag. De locatie of plaats van aanbidding is niet zo belangrijk als de houding van de aanbidders. God is geest en Hij kan overal worden aanbeden. Wat nodig is, is Hem te aanbidden in geest en in waarheid. Blijf gericht op Jezus Christus en laat u door niets op een dwaalspoor brengen.

5. De zegeningen die we ontvangen moeten we delen

Toen de vrouw geloofde dat Jezus de Messias was, kon zij dit niet voor zichzelf houden. Zij liet haar waterkruik staan en ging naar de mensen in haar stad om hen over Jezus te vertellen, van wie zij geloofde dat Hij de Christus is. Wat we hier zien is dat Christus zich bekend had gemaakt aan de vrouw, en zij ging vervolgens Christus bekend maken aan anderen. De vrouw deelde met anderen de zegen van het levende water dat zij van Christus had ontvangen. Ze liet haar kruik met water achter bij de bron en ging levend water uitdelen aan verwanten in haar stad. Eén bekeerd persoon in de gemeenschap kan redding brengen aan vele anderen. De vrouw werd een bron van zegen voor andere Samaritanen.

Wat kunnen wij in de komende week meenemen?

In het christendom wordt niet gediscrimineerd. Daarom is het Evangelie voor iedereen, ongeacht zijn historische achtergrond, ras of sociale invloed. Zoals wij ernaar verlangen om onze lichamelijke behoeften te bevredigen, zo zouden wij ook hetzelfde verlangen moeten hebben om onze geestelijke behoeften te bevredigen.

Wij hebben van Jezus Christus de opdracht gekregen om discipelen te maken van alle volken; daarom moeten wij elke mogelijke gelegenheid aangrijpen om het evangelie van onze Heer Jezus Christus met anderen te delen.

-AMEN-